

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5SŽk/14/2019
Identifikačné číslo spisu: 4018200415
Dátum vydania rozhodnutia: 06.10.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Petra Příbelská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:4018200415.1

UZNESENIE

Najvyšší súd slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Dr. Max 123 s.r.o., so sídlom Košice, Moldavská cesta 8/A, IČO: 50 961 861, zastúpeného advokátskou kanceláriou Škubla & Partneri s. r. o., so sídlom Bratislava, Digital Park II, Einsteinova 25, IČO: 36 861 154, proti sťažovateľovi (pôvodne žalovanému): Mesto Šurany, so sídlom Šurany, Námestie hrdinov 1, IČO: 00 309 311, o správnej žalobe z 11. júna 2018 proti inému zásahu orgánu verejnej správy, konajúc o kasačnej sťažnosti proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre č.k. 23Sa/52/2018-79 z 28. decembra 2018, takto

rozhodol:

Najvyšší súd kasačnú sťažnosť proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre č.k. 23Sa/52/2018-79 z 28. decembra 2018 z a m i e t a .

Žalobcovi p r i z n á v a právo na úplnú náhradu trov kasačného konania voči žalovanému.

Odôvodnenie

I.

1. Krajský súd v Nitre (ďalej len „správny súd“) napadnutým uznesením č.k. 23Sa/52/2018-79 o žalobe žalobcu proti inému zásahu orgánu verejnej správy rozhodol tak, že postupom podľa § 262 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) zakázal žalovanému pokračovať v inom zásahu spočívajúcom v obmedzovaní práva žalobcu na výkon podnikateľskej činnosti vydaním nesúhlasného stanoviska č. PRIM/255/2018-10072/2018 z 5. apríla 2018 so začatím výkonu lekárskej starostlivosti vo verejnej lekární v lehote 5 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto uznesenia. Správny súd žalovanému uložil povinnosť zrušiť stanovisko č. PRIM/255/2018-10072/2018 z 5. apríla 2018 do 5 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto uznesenia. O nároku na náhradu trov konania rozhodol správny súd v zmysle § 175 ods. 1 SSP tak, že úspešnému žalobcovi priznal voči žalovanému právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. V stanovisku žalovaného č. PRIM/255/2018-10072/2018 z 5. apríla 2018 uviedol, že kladné stanovisko k žiadosti žalobcu nevydáva a so začatím činnosti výkonu lekárskej starostlivosti vo verejnej lekární v zmysle uvedeného nesúhlasí. Žalovaný dôvodil, že pred vydaním tohto stanoviska si

zabezpečil podkladné informácie týkajúce sa výkonu lekárenskej činnosti v meste, na základe čoho konštatoval nasledovné: V roku 2016 (10 mesiacov) a počas celého roka 2017 bolo v meste Šurany 5 verejných lekární, pričom začiatkom roku 2018 prišlo k tomu, že jedna z lekární musela zatvoriť svoju prevádzku z dôvodu, že bola nerentabilná. Poukázal na to, že v meste sa znižuje počet obyvateľstva, pričom podľa názoru mesta nie je vhodné mať v meste ďalšiu prevádzku, vychádzajúc aj z empirických skúseností, že v roku 2005 - 2015 boli 4 fungujúce a hlavne postačujúce lekárne pre všetkých obyvateľov mesta Šurany, jeho mestských častí a prilahlých obcí. Mesto sa muselo zaoberať komplexným pohľadom na zdravé podnikateľské prostredie v meste a dostupnosť lekárskej starostlivosti pre jeho obyvateľov, pričom podľa jeho názoru by bolo nevhodné dávať kladné stanovisko k zriadeniu novej lekárne už aj kvôli tomu, že umiestnenie novej prevádzky lekárne by malo byť práve v objekte, kde ukončila svoju činnosť lekárňu kvôli svojej nerentabilnosti, pričom nespornú úlohu v tejto otázke zohráva fakt, že otvorením novej prevádzky by pôsobili tri lekárne v okruhu cca 150 metrov. Uviedol, že lekárňu má plniť predovšetkým preventívnu a lekárenskú pomoc pre obyvateľov, čo je v plnom rozsahu dostatočne zabezpečené súčasným stavom, čo do počtu a veľkosti lekární, pričom zastal názor, že je rovnako vytvorené zdravé a konkurencie schopné podnikateľské prostredie.

3. Z odôvodnenia rozhodnutia správneho súdu vyplýva, že Krajský súd v Nitre ako súd vecne a miestne príslušný postupom podľa § 10 a § 13 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) na konanie v predmetnej veci, preskúmal žalobou napadnuté stanovisko žalovaného č. PRIM/255/2018-10072/2018 z 5. apríla 2018 ako aj postup, ktorý mu predchádzal, pričom dospel k záveru, že žaloba je dôvodná.

4. Úlohou súdu bolo v prejednávanej veci preskúmať dôvodnosť správnej žaloby proti inému zásahu orgánu verejnej správy, t.j. či stanoviskom žalovaného č. PRIM/255/2018-10072/2018 zo dňa 05.04.2018 došlo k zásahu do práv a právom chránených záujmov žalobcu. Napadnutým rozhodnutím žalovaný rozhodol, že kladné záväzné stanovisko k žiadosti žalobcu nevydáva a so začatím činnosti výkonu lekárenskej starostlivosti vo verejnej lekární nesúhlasí.

5. Správny súd z predloženého administratívneho spisu zistil, že žalobca žiadosťou z 12. februára 2018 žiadal žalovaného o vydanie kladného záväzného stanoviska - vo veci vydania povolenia na poskytovanie lekárenskej starostlivosti vo verejnej lekární. Listom z 15. marca 2018 č. OPČ/531/2018-1917/2018, ktorého prílohou bolo uznesenie mestského zastupiteľstva žalovaného č. 30/2018 z 2. marca 2018, žalovaný informoval žalobcu, že prerokovali jeho žiadosť o vydanie záväzného stanoviska k vydaniu povolenia na poskytovanie lekárenskej starostlivosti vo verejnej lekární v Šuranoch a nesúhlasí s vydaním kladného záväzného stanoviska k vydaniu povolenia na poskytovanie lekárenskej starostlivosti vo verejnej lekární. Na základe odvolania podaného žalobcom, žalovaný doručil žalobcovi vyjadrenie č. PRIM/255/2018-10072/2018 z 5. apríla 2018 v ktorom uviedol, že Mesto Šurany kladné stanovisko k žiadosti žalobcu nevydáva a so začatím činnosti výkonu lekárenskej starostlivosti vo verejnej lekární v zmysle uvedeného nesúhlasí. Proti uvedenému vyjadreniu č. PRIM/255/2018-10072/2018 z 5. apríla 2018 žalobca podal odvolanie, ktoré žalovaný doručil Okresnému úradu Nitra. Okresný úrad Nitra odvolaním napadnuté vyjadrenie vyhodnotil ako „opatrenie“ a nie ako „rozhodnutie“ orgánu verejnej správy a odstúpil odvolanie žalobcu Krajskej prokuratúre Nitra ako podnet na preskúmanie zákonnosti vydaného opatrenia obce.

6. Z ustanovení právnych predpisov podľa správneho súdu vyplýva, že obec (mesto) ako samostatný územný samosprávny celok môže vykonávať iba činnosti, resp. môže konať iba na základe Ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanovuje zákon. Postavenie a právomoci obce upravuje zákon č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení. Do samosprávnej pôsobnosti obce, resp. mesta patria len tie záležitosti, ktoré sa svojou povahou dotýkajú územno-samosprávnych celkov. Obsah samosprávnych funkcií obce, resp. mesta je vymedzený v ustanovení § 4 ods. 3 Zákona o obecnom zriadení, pričom samosprávu obcí, resp. miest, vykonávajú svojimi orgánmi, ktorými sú obecné, resp. mestské zastupiteľstvá a starosta obce, resp. primátor mesta. Tieto orgány obce, resp. mesta majú zákonom stanovené kompetencie. Pôsobnosť obecného, resp. mestského zastupiteľstva ako jedného z orgánov obce, resp. mesta je upravená v § 11 ods. 4 Zákona o obecnom zriadení. Zákonodarca v citovanom

ustanovení vymedzil, že obecné zastupiteľstvo, resp. mestské zastupiteľstvo rozhoduje o základných otázkach života obce, najmä je mu vyhradené vykonávať činnosti, resp. rozhodovať vo veciach demonštratívne uvedených v písm. a/ až p/ citovaného ustanovenia.

7. Pre posúdenie otázky, či mestské zastupiteľstvo postupovalo, resp. rozhodovalo v tomto konkrétnom prípade v rámci kompetencií udelených mu zákonom v § 11 ods. 4 Zákona o obecnom zriadení, t. j. v prípade, ak predmetom rozhodnutia mestského zastupiteľstva nie sú otázky vyslovene upravené, resp. špecifikované v písm. a/ až p/ ustanovenia § 11 ods. 4 Zákona o obecnom zriadení, je nevyhnutné vychádzať zo znenia ustanovenia § 11 ods. 4 veta prvá Zákona o obecnom zriadení, podľa ktorej obecné zastupiteľstvo, resp. mestské zastupiteľstvo rozhoduje o „základných otázkach života obce“. Zákonná formulácia „základné otázky života obce“ nie je všeobecnou a právne nezáväznou deklaráciou. Ide o ustanovenie zákona, ktoré má normatívny význam a z ktorého jednoznačne vyplýva záväzná právna povinnosť. Právna teória k aplikácii takýchto právnych pojmov uvádza, že takéto pojmy vyžadujú pri ich aplikácii hodnotiace naplnenie, pričom musí dôjsť k zohľadneniu okolností skutkového stavu konkrétnej situácie (Večeřa, M. a kol., Teória práva, Bratislava, BVŠP, 2007). Rovnako pri výklade tohto pojmu je potrebné vychádzať aj z jeho gramatického výkladu, pričom podľa výkladového slovníka slovo „základný“ znamená „hlavný, najdôležitejší, východiskový, dominantný, podstatný, tvoriaci najdôležitejšiu nevyhnutnú súčasť niečoho“. Vzhľadom na uvedené skutočnosti a skutkové okolnosti prijatia napadnutého stanoviska žalovaného vyplývajúce zo žalobného návrhu, ako aj z obsahu administratívneho spisu, súd dospel k záveru, že za základnú otázku života obce nie je možné považovať otázku podnikateľského zámeru žalobcu.

8. V tejto súvislosti považoval správny súd za podstatné uviesť, že zákonodarca mal v prípade stanovenia kompetencií obecnému, resp. mestskému zastupiteľstvu v ustanovení § 11 ods. 4 Zákona o obecnom zriadení nesporne na mysli vymedzenie (stanovenie) kompetencií rozhodovať vo veciach základných otázok života obce, t. j. v prípadoch, ktoré vzhľadom na svoj charakter, rozsah, komplexnosť a význam môžu mať zásadný vplyv alebo dopad pre život väčšieho počtu obyvateľov obce, resp. mesta. O takýto prípad by sa mohlo jednať (okrem prípadov uvedených *expressis verbis* v ust. § 11 ods.4 písm. a/ až p/ Zákona o obecnom zriadení vtedy, ak by predmetom rozhodovania bol napr. zámer vybudovať v obci, resp. meste skládku nebezpečného odpadu alebo stavbu väčšieho rozsahu a významu, napr. diaľnicu, ktoré by mohli mať dopad na životné prostredie alebo ekonomiku a rozvoj obce, alebo by sa jednalo o stavby strategického charakteru. O takýto prípad sa však v preskúmanom prípade nepochybne nejedná. Pokiaľ žalovaný v konaní argumentuje, že v tomto prípade sa jednalo o základnú otázku života obce, súd dáva do pozornosti ustanovenie § 11 ods. 4 písm. c/ Zákona o obecnom zriadení, v zmysle ktorého obecné, resp. mestské zastupiteľstvo rozhoduje o základných otázkach života obce a v zmysle § 4 ods. 3 Zákona o obecnom zriadení má právomoc vydávať súhlas, záväzné stanovisko, stanovisko alebo vyjadrenie k podnikateľskej a inej činnosti právnických osôb a fyzických osôb a k umiestneniu prevádzky na území obce. Žalovaný vydaním nesúhlasného stanoviska nekonal v súlade s ustanovením § 11 ods. 4 Zákona o obecnom zriadení.

9. Okrem toho, že nesúhlasné stanovisko žalovaného, ktorému predchádzalo nesúhlasné uznesenie Mestského zastupiteľstva Šurany, nemá oporu v žiadnej právnej norme, nakoľko žalovaný nemá oprávnenie posudzovať z odborného hľadiska rozmiestnenie, hustotu a rozsahu poskytovania lekárskej starostlivosti vo verejných lekárnach, taktiež nie je oprávnený posudzovať poskytovanie lekárskej starostlivosti s prihliadnutím na množstvo spotrebiteľov. Takýmto konaním žalovaný tiež redukoval snahu konkurenčných lekární o zlepšovanie kvality poskytovaných služieb. Správny súd je toho názoru, že vydaním nesúhlasného stanoviska žalovaného okrem iného došlo aj k diskriminácii a obmedzovaniu hospodárskej súťaže a taktiež k zjavnej podpore ostatných podnikateľov poskytujúcich lekársku starostlivosť.

10. Čo sa týka nedovoleného obmedzovania hospodárskej súťaže, správny súd sa stotožňuje s názorom žalobcu, že došlo k porušeniu ustanovenia § 39 Zákona o ochrane hospodárskej súťaže, keď vydanie nesúhlasného stanoviska bolo zdôvodnené dostatkom verejných lekární v meste Šurany. Žalobca v žalobe tiež uviedol, že žalovaný údajne nemá záujem podporovať konkurenciu pre spoločnosť Mestská

lekáreň Šurany, s.r.o., v ktorej má žalovaný väčšinový majetkový podiel. Žalovaný sa takýmto konaním dopustil porušenia ustanovenia § 39 Zákona o ochrane hospodárskej súťaže tým, že zvýhodnil podnikateľov poskytujúcich lekárenskú starostlivosť vo verejných lekárňach na úkor žalobcu (spoločnosti Dr. Max 123 s.r.o.). Nakoľko vydaním nesúhlasného stanoviska žalovaného žalobcovi na začatie výkonu činnosti lekárenskej starostlivosti došlo k obmedzeniu počtu podnikateľov prevádzkujúcich poskytovanie lekárenskej starostlivosti vo verejných lekárňach, v konečnom dôsledku bola týmto diskriminačným konaním obmedzená aj voľba spotrebiteľov v súvislosti s možnosťou výberu pri poskytovaní lekárenskej starostlivosti poskytovanými jednotlivými podnikateľmi.

11. Na účely tohto zákona sa podľa § 3 písm. e) SSP rozumie iným zásahom orgánu verejnej správy faktický postup vykonaný pri plnení úloh v oblasti verejnej správy, ktorým sú alebo môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a právnickej osoby priamo dotknuté. Na základe uvedeného správny súd dospel k záveru, že stanovisko žalovaného č. PRIM/255/2018-10072-2018 z 5. apríla 2018 bolo nezákonné a priamo zasiahlo do zákonom chránených práv žalobcu, ktorý pred podaním žaloby využil všetky právne prostriedky na ochranu svojich práv, čo vyplýva z administratívneho spisu. Obec má síce právo posúdiť situáciu zo svojho pohľadu tak, aby zabezpečila plnenie samosprávnych funkcií, ktoré jej prináležia, v prospech svojich obyvateľov, avšak toto jej právo nie je absolútne neobmedzené. Môže konať len v medziach Ústavy a zákonov, a pri výkone svojej právomoci nesmie porušovať iné právne predpisy, t. j. ani zákon o ochrane hospodárskej súťaže.

12. Vzhľadom na vyššie uvedené Krajský súd v Nitre konštatoval dôvodnosť žaloby a v súlade s § 262 ods. 1 SSP zakázal žalovanému pokračovať v porušovaní práv žalobcu a zároveň zrušil stanovisko žalovaného č. PRIM/255/2018-10072/2018 z 5. apríla 2018.

II.

13. Proti uzneseniu správneho súdu podal sťažovateľ kasačnú sťažnosť z dôvodov podľa § 440 ods. 1 písm. d/, g/ a h/ a navrhol aby kasačný súd napadnuté rozhodnutie správneho súdu zrušil a konanie o inom zásahu zastavil.

14. Sťažovateľ z definície iného zásahu v ust. § 3 ods. 1 písm. e/ SSP vyvodil, že na rozdiel od opatrenia alebo rozhodnutia má iný zásah orgánu verejnej správy čisto faktickú povahu, t.j. neprebehlo pri ňom žiadne formalizované administratívne konanie a je výsledkom bezprostredného uplatnenia oprávnenia orgánu na mieste samom. Ustálenou súdnou praxou sa zakotvilo, že pod iný zásah nie je možné podradiť rozhodnutie alebo opatrenie orgánu verejnej správy alebo postup orgánov činných v trestnom konaní. Na základe toho považoval sťažovateľ uznesenie za nezákonné z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia a odchýlenia sa od ustálenej súdnej praxe, kde podľa sťažovateľa súd v samotnom výroku uviedol rozhodnutie č. PRIM/255/2018-10072/2018 z 05. apríla 2018, ktoré uložil žalovanému do piatich dní odo dňa nadobudnutia rozhodnutia zrušiť.

15. Sťažovateľ namietal postup správneho súdu, ktorý bez návrhu žalobcu preskúmal v rozpore s ust. § 27 SSP i zákonnosť skôr vydaného rozhodnutia orgánu verejnej správy z ktorého preskúmané rozhodnutie vychádza.

16. Taktiež bolo sťažovateľom poukázané na to, že si súd údajne v tomto konaní nevyžiadal administratívny spis sťažovateľa, ktorý tvorí podstatu skutkového stavu a rozhodol bez toho, že by bol s týmto oboznámený.

17. Záverom poukázal na to, že rozhodnutie správneho súdu je nezákonné, lebo na správnom súde skôr začalo konanie o žalobe proti opatreniu orgánu verejnej správy pod sp.zn. 11S/104/2018 a týka sa toho istého predmetu, ako aj účastníkov konania, kde prebehlo administratívne konanie, ktorého výstupom bolo rozhodnutie č. PRIM/255/2018-10072/2018 z 5. apríla 2018.

III.

18. Vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol žalobca, že sa s kasačnou sťažnosťou nestotožňuje a navrhol kasačnú sťažnosť zamietnuť.

19. Pokiaľ ide o dôvody kasačnej sťažnosti, žalobca poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu sp.zn. 1Sžfk/33/2019 z 22. augusta 2017, podľa ktorého dôvody uvedené v § 440 SSP pod písmenami f/ až h/ a i/ sa logicky vylučujú a preto mal žalobca za to, že kumulácia dôvodov podľa § 440 písm. g/ a h/ je neprípustná.

20. Žalobca v súvislosti so sťažovateľom namietaným nesprávnym právnym posúdením veci uviedol, že súhlasí s právnymi závermi rozhodnutia, že stanovisko je možné považovať za iný zásah orgánu verejnej správy podľa ust. § 3 ods. 1 písm. e/ SSP a citoval ustanovenia, ktoré uviedol aj v žalobe.

21. K údajnému nevyžiadaniu si administratívneho spisu uviedol žalobca, že túto skutočnosť nevie objektívne posúdiť, avšak z odôvodnenia uznesenia vyplýva, že sa správny súd s administratívnym spisom oboznámil, navyše v prípade konania o žalobe proti inému zásahu nevyplýva správne súdu povinnosť vyžiadať si od orgánu verejnej správy na oboznámenie sa administratívny spis.

22. K námietke nezákonného preskúmania uznesenia mestského zastupiteľstva uviedol žalobca, že je toho názoru, že konanie mestského zastupiteľstva nemožno subsumovať pod skôr vydané rozhodnutie podľa ust. § 27 ods. 1 SSP. Toto uznesenie nie je podkladovým rozhodnutím pre rozhodnutie obce či mesta podľa ust. § 4 ods. 3 písm. d/ zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení, nakoľko na konanie podľa tohto ustanovenia je príslušný starosta obce, resp. primátor mesta. Argumentáciu sťažovateľa považoval za irelevantnú aj z dôvodu, že sa k nej správny súd vyjadruje len v rámci odôvodnenia a nie výroku.

23. K poslednému sťažnostnému bodu týkajúcemu sa namietanej prekážky už začatej veci uviedol žalobca, že sa síce v oboch veciach ide o tých istých účastníkov konania, ale majú odlišný predmet aj zloženie senátu. V tejto veci v konaní o žalobe proti inému zásahu rozhodoval samosudca a v konaní o prieskum zákonnosti rozhodnutia orgánu verejnej moci vedenom pod sp. zn. 11S/104/2018 rozhoduje trojčlenný senát.

IV.

24. Vo vyjadrení ku vyjadreniu ku kasačnej sťažnosti sťažovateľ uviedol, že sa plne pridržiava podanej kasačnej sťažnosti a s vyjadreniami žalobcu sa nestotožňuje.

V.

25. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP) po tom, čo zistil, že kasačná sťažnosť bola podaná riadne a včas (§ 443 SSP a § 444 SSP), oprávnenou osobou na jej podanie (ustanovenie § 442 SSP), smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustná (§ 439 SSP), má predpísané náležitosti (§ 445 ods. 1 SSP a § 57 SSP), preskúmal napadnuté uznesenie z dôvodov a v rozsahu uvedenom v podanej kasačnej sťažnosti (§ 440 SSP, § 441 SSP a § 453 SSP), kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP) a po neverejnej porade senátu jednomyselne dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná a preto ju podľa § 461 SSP zamietol.

26. Predmetom súdneho prieskumu v kasačnom konaní bolo uznesenie správneho súdu, ktorým správny súd o žalobe žalobcu proti inému zásahu orgánu verejnej správy rozhodol tak, že zakázal žalovanému pokračovať v inom zásahu spočívajúcom v obmedzovaní práva žalobcu na výkon podnikateľskej činnosti vydaním nesúhlasného stanoviska č. PRIM/255/2018-10072/2018 z 5. apríla 2018 so začatím výkonu lekárenskej starostlivosti vo verejnej lekární v lehote 5 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto uznesenia. Správny súd žalovanému uložil povinnosť zrušiť stanovisko č. PRIM/255/2018-10072/2018 z 5. apríla 2018 do 5 dní odo dňa nadobudnutia

právoplatnosti tohto uznesenia. Správny súd konštatoval, že stanovisko bolo nezákonné a priamo zasiahlo do zákonom chránených práv žalobcu.

27. Kasačný súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením uznesenia správneho súdu, závery správneho súdu považuje za skutkovo aj právne správne a rozsudok považuje za vyčerpávajúco odôvodnený. Vzhľadom na to, že predmetom kasačnej sťažnosti je totožné právne posúdenie, s ktorým sa kasačný súd plne stotožňuje, plne naň odkazuje bez toho, aby opakoval dôvody tam uvedené.

28. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd preskúmal uznesenie správneho súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci kasačného konania skúmal aj napadnuté stanovisko/vyjadrenie žalovaného, najmä z toho pohľadu, či kasačné námietky sťažovateľa sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého uznesenia správneho súdu. Po preverení riadnosti podmienok vykonávania súdneho prieskumu rozhodnutí správneho orgánu (tzn. najmä splnenia podmienok konania a okruhu účastníkov) sa kasačný súd stotožňuje so skutkovými závermi správneho súdu v tom rozsahu, ako si ich osvojil správny súd.

29. Podľa § 252 ods. 1 SSP, žalobca sa môže žalobou domáhať ochrany pred iným zásahom orgánu verejnej správy, ak takýto zásah alebo jeho následky trvajú alebo ak hrozí jeho opakovanie.

30. Podľa § 254 SSP, žalobcom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá o sebe tvrdí, že bola ukrátená na svojich právach alebo právom chránených záujmoch iným zásahom orgánu verejnej správy priamo zameraným alebo vykonaným proti nej, prípadne priamo dotknutá jeho následkami.

31. Podľa § 255 ods. 1 SSP, žalovaným je orgán verejnej správy, ktorý podľa žalobcu iný zásah vykonal.

32. Podľa § 256 SSP, žaloba musí byť podaná v lehote dvoch mesiacov odo dňa, keď sa osoba dotknutá iným zásahom orgánu verejnej správy o ňom dozvedela, najneskôr do dvoch rokov odo dňa vykonania iného zásahu orgánom verejnej správy.

33. Podľa § 262 ods. 1 SSP, ak správny súd po preskúmaní zistí dôvodnosť žaloby podľa § 252 ods. 1, uznesením zakáže žalovanému pokračovať v napadnutom inom zásahu, a ak je to možné, uloží mu povinnosť obnoviť stav pred zásahom. Výdaním tohto uznesenia sa súdne konanie nekončí a žalovaný je povinný správne súdu v určenej lehote doručiť oznámenie o tom, že splnil zákaz pokračovať v inom zásahu a obnovil stav pred zásahom, ak mu takáto povinnosť bola uložená.

34. Podľa § 262 ods. 3 SSP, ak žalovaný po uplynutí určenej lehoty bezdôvodne v inom zásahu pokračuje alebo napriek uloženej povinnosti bezdôvodne neobnovil stav pred zásahom, správny súd mu i bez návrhu môže uznesením uložiť pokutu. Pred rozhodnutím o pokute si správny súd môže vyžiadať stanovisko od orgánu verejnej správy nadriadeného žalovanému.

35. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení (ďalej len „Zákon o obecnom zriadení“), obec je samostatný územný samosprávny a správny celok Slovenskej republiky; združuje osoby, ktoré majú na jej území trvalý pobyt. Obec je právnickou osobou, ktorá za podmienok ustanovených zákonom samostatne hospodári s vlastným majetkom a s vlastnými príjmami.

36. Podľa § 4 ods. 3 písm. d) Zákona o obecnom zriadení, obec pri výkone samosprávy najmä usmerňuje ekonomickú činnosť v obci, a ak tak ustanovuje osobitný predpis, vydáva súhlas, záväzné stanovisko, stanovisko alebo vyjadrenie k podnikateľskej a inej činnosti právnických osôb a fyzických osôb a k umiestneniu prevádzky na území obce, vydáva záväzné stanoviská k investičnej činnosti v obci.

37. Podľa § 13 ods. 1 Zákona o obecnom zriadení, predstaviteľom obce a najvyšším výkonným orgánom obce je starosta. Funkcia starostu je verejná funkcia. Funkčné obdobie starostu sa skončí zložením sľubu novozvoleného starostu. Spôsob voľby starostu upravuje osobitný zákon.

38. Podľa § 13 ods. 4 písm. c/ a e/ Zákona o obecnom zriadení, starosta zastupuje obec vo vzťahu k štátnym orgánom, k právnickým a fyzickým osobám. Starosta rozhoduje vo všetkých veciach správy obce, ktoré nie sú zákonom alebo štatútom obce vyhradené obecnému zastupiteľstvu.

39. Podľa § 6 ods. 5 písm. i/ zákona č. 362/2011 Z.z. o liekoch a zdravotníckych pomôckach v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o liekoch a zdravotníckych pomôckach“), žiadosť o vydanie povolenia musí obsahovať, ak nie je v tomto zákone ustanovené inak, záväzné stanovisko obce k začatiu činnosti, ktorá je uvedená v žiadosti o vydanie povolenia.

40. Podľa § 39 zákona č. 136/2001 Z.z. o ochrane hospodárskej súťaže v znení neskorších právnych predpisov (ďalej len „Zákon o ochrane hospodárskej súťaže“), orgány štátnej správy pri výkone štátnej správy, obce a vyššie územné celky pri výkone samosprávy a pri prenesenom výkone štátnej správy a záujmová samospráva pri prenesenom výkone štátnej správy nesmú zjavnou podporou zvýhodňujúcou určitého podnikateľa alebo iným spôsobom obmedzovať súťaž.

41. Podľa § 461 Správneho súdneho poriadku, kasačný súd zamietne kasačnú sťažnosť, ak po preskúmaní zistí, že nie je dôvodná.

42. Kasačný súd k námietke sťažovateľa týkajúcej sa nesprávneho právneho posúdenia iného zásahu uvádza, že sa s námietkou sťažovateľa nestotožňuje a nemá za to, že by vyjadrenie sťažovateľa č. PRIM/255/2018-10072/2018 z 05. apríla 2018 nemohlo byť posudzované ako iný zásah. Zo žiadneho označenia a ani z obsahu vyjadrenia nevyplýva, že by sa malo, tak ako to uvádza sťažovateľ jednať o rozhodnutie. Predmetnému vyjadreniu totiž chýbajú základné náležitosti rozhodnutia podľa ust. § 47 zákona č. 71/1967 Zb. Správneho poriadku. Kasačný súd sa plne prikláňa k posúdeniu správneho súdu, že nesúhlasné stanovisko/vyjadrenie nemá oporu v žiadnej právnej norme a konaním sťažovateľa došlo aj k obmedzovaniu hospodárskej súťaže. Sťažovateľ nemá oprávnenie posudzovať takýmto spôsobom rozmiestnenie a hustotu lekárenskej starostlivosti s prihliadnutím na množstvo spotrebiteľov a z toho prameniacu rentabilitu.

43. K namietanému nevyžiadanému si administratívneho spisu správnym súdom a teda aj rozhodnutia vo veci bez toho, aby mal správny súd k dispozícii administratívny spis sťažovateľa uvádza kasačný súd, že sa jedná o nepravdivé tvrdenie. Správny súd urgenciou z 12. októbra 2018 (č.l. 72) opakovane vyzval sťažovateľa aby predložil administratívny spis súvisiaci s vecou. Sťažovateľ zaslal súdu administratívny spis, ktorý bol súdu doručený 22. októbra 2018 (č.l. 74). T.j. vyše dva mesiace pred vynesení rozhodnutia správneho súdu. Preto námietka sťažovateľa javí ako špekulatívna a účelová.

44. Kasačný súd nebadá najmenší rozpor v konaní správneho súdu s ust. § 27 ods. 1 SSP, kedy správny súd len okrajovo v bode 27. uznesenia konštatoval, že nesúhlasnému stanovisku sťažovateľa predchádzalo nesúhlasné uznesenie Mestského zastupiteľstva Šurany. Z odôvodnenia rozhodnutia správneho súdu vyplýva, že predmetom bolo stanovisko sťažovateľa a nie uznesenie Mestského zastupiteľstva. Navyše nie je zrejmé ani to, či sú kumulatívne splnené nasledovné podmienky, v prvom rade, či z predmetného uznesenia vychádza aj napadnuté vyjadrenie, či predmetné uznesenie bolo pre napadnuté vyjadrenie záväzné, a to nie len formálne ale najmä materiálne, a v neposlednom rade či je preskúmateľné správnym súdom a teda či sa jedná o skôr vydané rozhodnutie alebo opatrenie podľa § 27 SSP.

45. K poslednej námietke sťažovateľa, že sa na správnom súde skôr začalo konanie o žalobe proti opatreniu orgánu verejnej správy pod sp.zn. 11S/104/2018 a týka sa toho istého predmetu, ako aj účastníkov konania, uvádza kasačný súd, že si dopytom od správneho súdu vyžiadal rozhodnutie vo veci č.k. 11S/104/2018-260 z 31. júla 2019, ktorým správny súd postupom podľa § 98 ods. 1, písm. a/ SSP odmietol žalobu proti rozhodnutiu-opatreniu žalovaného č. PRIM/255/2018-10072/2018 z 5. apríla 2018 z dôvodu prekážky veci právoplatne rozhodnutej. Aj z uvedeného dôvodu kasačný súd pristúpil k prieskumu kasačnej sťažnosti a o veci rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

46. Po vyhodnotení závažnosti kasačných námietok sťažovateľa vo vzťahu k napadnutému rozsudku správneho súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu kasačný súd konštatuje, že dôvod na to, aby vyhovel kasačnej sťažnosti nezistil.

47. Vzhľadom na vyššie uvedené a na to, že vznesené kasačné námietky neboli spôsobilé na zrušenie napadnutého rozsudku správneho súdu, Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný kasačnú sťažnosť sťažovateľa v zmysle ustanovenia § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

48. O náhrade trov kasačného konania Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol podľa § 167 ods. 1 SSP, § 175 ods. 2 SSP v spojení s § 467 ods. 1 SSP. Žalovaný v kasačnom konaní úspech nemal, preto mu právo na náhradu trov kasačného konania nepriznal. Žalobcovi priznal voči žalovanému právo na úplnú náhradu trov kasačného konania, pričom o výške náhrady trov rozhodne po právoplatnosti rozsudku správny súd samostatným uznesením.

49. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu SR jednohlasne (§ 147 ods. 2 SSP v spojení s § 139 ods. 4 SSP).

49. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky rozhodol pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.